

ROMÂNIA PENTRU HRISTOS

Aprilie - Iunie 2011

ROMANIA FOR CHRIST

**Buletin de informare, misiune și suport pastoral
P. O. Box 2329, Pleasant Hill, California, 94523**

„Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde” (Ieremia 29:11).

Se duc și nu mai vin

Un eveniment nou în viața albinelor, care nu a avut loc până acum, este faptul că pleacă și numai vin acasă. Adeseori regina rămâne singură cu o mulțime de bebeluși pe care nu are cine să-i îngrijească. E un fenomen nou, care nu corespunde nici pe departe cu dragostea lor naturală pentru bebelușii reginei. A părăsi stupul în plin belșug este ceva de neînțeles. Oamenii de știință ar vrea să deslege acest nod gordian, dar nimenea nu știe unde se duc albinele acestea și cum dispar fără urme. Un poet îngrijorat de pierderea oamenilor a pus pe hârtie pentru viitorime următoarele gânduri:

*Cântă-mi tu, bătrâne, doina
Celor care nu mai vin
Celor ce se duc departe
Și se pierd sub cer senin.*

*Dar bătrânul mă privește
Și sub braț vioara-și strânge
„Îmi cer doina care-n viață
Nu se cânta ci se plange...”*

*Plânge-mi dar, bătrâne, doina
Celor ce se duc departe
Și trecând se pierd în zarea
Năzuințelor deșarte.*

*Dar bătrânul mă privește
Cu ochi mari și plini de pace:
„Îmi ceri doina care-n viață
Nu se cântă, ci se tace...”*

Uneori am ajuns să privim și să tăcem. Năzuințele deșarte smulg pe cei alintați de noi și îi duc departe în formalități și în slujiri imaginare. Am depășit vremurile apostolice, stăm cu mesele încărcate de bucate, totul e

Urmare în pagina 15

Ce poți face ca să salvezi pe alții ?

„M-am făcut tuturor totul”

(I Cor. 9:10-27)

Hristos Domnul a părăsit splendorile cerului și a venit în lumea noastră ca să salveze pe cei păcătoși de la pierzarea veșnică. Iar toată lucrarea de salvare a fost lăsată în răspunderea celor salvați, în răspunderea mea și a ta. O facem noi? Foarte curând vom da socoteală.

Unii își zic că ei nu pot, căci e criza aceasta mare, alții sunt prea frământați cu îngrijorările vieții acesteia. Dar groaznicul cutremur devastator din Japonia și potopenia apelor ce a urmat, dovedesc că toate acestea sunt deșertăciunea deșertăciunilor, că toate le vom pierde într-o zi și plecăm în veșnicie, doar cu ceea ce am făcut pentru Domnul și salvarea altora. Adevăratele câștiguri nu sunt în banii și în casele frumoase, ci în ceea ce rămâne pentru Veșnicie.

În textul de la început, văd pe apostolul Pavel, care nu a avut vilă frumoasă, nu a avut cont gras la bancă, dar s-a străduit să asculte de Domnul și și-a investit viața, energiile, timpul și banii în salvarea altora. Ca să poată salva pe cât mai mulți, el a fost gata „să se facă tuturor totul”. Aceasta arată o puternică dorință, o strașnică voință și o mare Forță spirituală care l-a pus în mișcare.

Din cuvintele lui, înțeleg că acțiunea sa a fost reflexivă: „m-am făcut”. Adică s-a dezbrăcat de sine însuși și s-a făcut potrivit ca să se poată apropia de alții, indiferent de naționalitate, de religie, de cultură, de rang sau stare socială. Așa a făcut și Domnul Isus. El S-a făcut asemenea mie, ca să mă poată mântui. Tu nu ai salvat pe alții, fiindcă nu ai fost gata să înfrunți rușinea, ci te-ai împiedicat în

neputința ta, n-ai crezut în puterea Duhului Sfânt.

Apoi înțeleg că El „a făcut totul pentru Evanghelie”. ca alții să poată fi mântuiți. El a călătorit mult, a obosit, a flămânzit, n-a dormit, a vorbit, a scris, a stăruit, a plâns, s-a rugat, a postit, a răbdat ocară, bătăi, împroșcarea cu pietre, întemnițarea și chiar moartea; „totul” numai ca alții să poată fi mântuiți. Tu ce ai făcut din toate acestea? Nimic.

Și te miri că nu ai câștigat nici un suflet la mântuirea mare a lui Dumnezeu. Toată lucrarea de plantare de biserici pe vremea apostolului Pavel nu a fost ușoară. Împotriva vestirii Evangheliei au fost și evreii, și romanii, și grecii, și barbarii. Mii și mii de creștini au fost martirizați, au ars ca lumânarea. Totuși el a câștigat pentru Hristos Domnul cetate după cetate și țară după țară. Azi tu ai toată libertatea și toate posibilitățile la ușa ta, iar tu ești fără nici o roadă. De ce?

Păcătoșii azi nu sunt salvați ca și atunci, fiindcă lipsesc oamenii consacrați ca și apostolul Pavel. Deși avem păstori cu Seminarii, cu Doctorate în Teologie, deși avem membri cu bogate cunoștințe biblice, deși avem sute de membri în bisericile noastre, care toți au îndatorirea să salveze pe alții, majoritatea trândăvesc în privința aceasta. Verificați statisticile.

Purtăm mare răspundere! Domnul, Stăpânul a toate, a poruncit să facem lucrarea aceasta. Păcătoșii vor ajunge în iad, chiar și rudele tale, dacă tu cel mântuit nu porți Evanghelia. Ei te vor acuza: „Nimeni nu ne-a spus de Isus”, iar tu ce vei răspunde în fața Marelui Judecător ?

Lucrarea cere renunțare la multe pretenții ale eului nostru, cere o

consacrare deplină Domnului, ca El, prin Duhul Sfânt, să se poată folosi de neputințele tale spre mântuirea multor români, care sunt robiți de păcate și încătușați de o religie formală, nu de dragostea lui Hristos Domnul.

Doamne, ai milă de noi că nu ne-

am făcut tuturor totul ! Trezește-ne și pune stăpânire deplină prin Duhul Sfânt, ca să fim folosiți în glorioasa Ta lucrare !

Petru Popovici

Hristos a înviat

Nici pământul n-a mai vrut să se-nvârtă liniștit
Când făptura a-ndrăznit să lovească Creatorul,
Să-i dea cana cu oțet, Celui ce făcuse apa.
S-a făcut și ziua noapte când au răstignit Lumina,
Iar durerea, ca un fulger, a străpuns tot universul.

S-au grăbit s-astupe groapa să se țină de Sabat...
Parcă mai puteau să cânte cu Mesia îngropat.
În aceeași noapte, lungă, toți dușmanii s-au culcat,
Toată gloata, tot Sinedriul și Pilat,
Toți cu mâinile spălate dar cu sufletu-ntinat,
Mulțumiți c-au pus capacul peste groapa cu Adevărul.

Înviase desnădejdea peste sufletele triste,
Totul parcă se sfârșea.
Când Sionul adormea... numai Dumnezeu lucra:
Ca să șteargă atâtea lacrimi, să creieze inimi noi,
Și să mute legământul de pe piatră în lăuntru.

Nu știau soldații lumii dincotro să se păzească;
și-a venit o dimineață când lumina adusă viață.
N-a putut să pună moartea boldul ei în calea vieții,
Precum noaptea n-a putut sta în calea dimineții,
Și-am văzut apoi cu toții, capul șarpelui zdrobit,
Cupa morții lui Isus era cupa veții noastre.

Parcă văd prin ceața vremii cum aleargă Magdalena,
De la groapă către frați, să nu piardă vre-o secundă,
Vestea bună toți s-o audă.
Parcă văd, toți ucenicii, plini de vлага învierii,
Au pornit să-nfrunte lumea ducând vestea cea mai bună,
Când Hristos a înviat!

Pavel Ploscariu
03/29/2010

În clocot pentru El

„Pe voi înșivă încercați-vă” (2 Cor. 13:5a)

Cercetarea personală este una dintre cele mai importante lucrări pe care și-o datorează lui însuși un copil al lui Dumnezeu. Lucrarea aceasta e necesară pentru o trăire atentă în viața de credință și desigur o lucrare pe care ne-o poruncește Cuvântul lui Dumnezeu.

Sfânta Scriptură ne pune la dispoziție câțiva parametri de verificare, în așa fel ca să dăm curs acestei provocări sfinte și folositoare nouă: „Pe voi înșivă încercați-vă!” Doresc să scot în evidență, bazat pe Sfintele Scripturi, câteva dintre caracteristicile unui creștin sănătos în credință:

1. Un creștin sănătos în credință este un creștin în clocot pentru Dumnezeu

A fi în clocot pentru Dumnezeu are de a face înainte de orice cu „a fi ceea ce trebuie să fie un creștin și apoi urmează celelalte. Mântuitorul, înainte de a face și de a învăța pe alții, a fost ceea ce trebuia să fie, pentru ca să poată să facă și să învețe pe ai Săi și apoi pe ceilalți, lucrările pe care le-a primit de la Tatăl.

Dumnezeu nu a schimbat ordinea aceasta ci ea rămâne pentru totdeauna pentru toți copiii Lui din orice loc și din orice vreme: „A fi” înainte de „a face” și de „a învăța” pe alții. Dacă ne mirăm de roade (sau de absența lor) din viață și prin viața noastră, probabil că e nevoie să aibă loc în viața noastră o punere de acord cu Scriptura, începând cu fiecare în parte. Sunt sigur că Domnul vrea să ne folosească în chip minunat și pentru Slava Lui, la o scară mai înaltă și cu rezultate care să-L proslăvească mai mult ca până acum, pe El în locurile în care El vrea să ne folosească.

2. Un creștin sănătos în credință este unul care iubește pe frați cu o dragoste fierbinte (I Petru 4:8).

Dragostea fierbinte are de a face cu valențele cerului care ne leagă de frații noștri cu legături după voia lui Dumnezeu, după porunca și după modelul dragostei Domnului Isus Hristos: „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții” (Ioan 13:34).

Lucrările mari pe care Dumnezeu le-a săvârșit prin oamenii Lui de-a lungul vremii, sunt lucrări motivate de o dragoste nestrămutată față de Mântuitorul, manifestată printr-o dragoste de frați clocotitoare și de ascultarea necondiționată față de Cuvântul lui Dumnezeu, potrivit cu scopul Său pentru fiecare mădular în parte. „Prin aceasta vor cunoaște oamenii că sunteți ucenicii Mei dacă veți avea dragoste unii pentru alții” (Ioan 13:35). O dragoste fierbinte pentru frați ne unește în slujire și ne dă putere în lucrarea lui Dumnezeu.

Dragostea noastră față de Dumnezeu trebuie să se arate și prin dragostea noastră față de frați, și lucrul acesta pe bază permanentă să se vadă că fiecare din noi, iubim pe frații noștri, pe copiii Lui (așa cum sunt) lucru care nu poate fi substituit cu nimic și desigur că aceasta place lui Dumnezeu și oamenii vor cunoaște prin aceasta că suntem ucenicii Lui.

3. Un creștin sănătos în credință este unul care cheamă pe oameni la pocăință cu o chemare fierbinte (2 Cor. 5:20).

Apostolul Pavel le scrie celor din Corint: „Vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu!”. Apostolul Pavel s-a cheltuit pe sine pentru neamuri și Domnul a binecuvântat lucrarea lui. După ce a făcut tot ceea ce se putea face pentru ei, atunci când le vestea Evanghelia prin cuvânt și prin fapte, și după ce le-a arătat dragostea Domnului Isus atunci când era în mijlocul lor, printr-un model de viață creștină care nu putea să fie uitat, a venit vremea să le arate dragostea din locul în care se afla, departe cu trupul dar așa de aproape cu sufletul. De acolo de unde era îi ruga stăruitor și în clocot: „Vă rugăm fierbinte, în Numele Domnului Isus, împăcați-vă cu Dumnezeu!”

O dragoste fierbinte față de sufletele oamenilor ne îndeamnă la acțiune în dragoste, cu delicatețe dumnezeiască, în așa fel încât cei ce ne privesc sau ne ascultă, să recunoască prezența lui Dumnezeu și dragostea Lui care-i dorește cu gelozie pentru El. Unul dintre oamenii mari ai lui Dumnezeu, a mărturisit că s-a întors la Dumnezeu fiind cercetat de dragostea unui copil de 10-11 ani care s-a apropiat de el și i-a înmănat un tractat însoțit de cuvintele: „Please, sir, take this tract from me!” Iar atunci când l-a văzut că a luat tractatul cam dezinteresat, a adăugat: „Please, sir, read it.” După câțiva ani, cel convertit a mărturisit că dacă n-ar fi fost dragostea fierbinte a acestui copil, cu insistența lui fierbinte, politicoasă, n-ar fi avut de gând să citească tractatul. L-a luat, l-a citit, și Dumnezeu a lucrat în chip minunat la inima lui.

Răspunsul pe care-l datorăm fiecare Duhului Sfânt, ne îndeamnă la cercetare din toate punctele de vedere și ne aparține fiecăruia în parte. Dumnezeu dorește să ne folosească și ne oferă această oportunitate să fim părtași la răspândirea Evangheliei pe meleagurile natale. Înainte de a ne folosi, El ne dorește să fim ceea ce vrea El să fim, și anume, ne vrea să fim oameni care trăim viața creștină în clocot pentru El, de dragul Lui. Ne vrea să fim oameni care iubim pe frați cu o dragoste fierbinte și ne vrea să fim oameni care iubim sufletele celor nemântuiți în așa fel încât atunci când le vorbim despre Domnul Isus ei să priceapă că noi îi iubim și de aceea le vestim Evanghelia pentru că nu vrem ca ei să fie pierduți de la fața lui Dumnezeu.

Mă rog ca noi toți să vrem să ne lăsăm cercetați de Duhul lui Dumnezeu și pe fiecare, și pe toți, să ne folosească pentru Slava Numelui Său veșnic, prin trăirea personală și prin vestirea Cuvântului care să se materializeze prin roade care să rămâna pentru gloria Lui.

Costel Cristea

ÎNVAȚĂ DE LA...

În 16 Februarie am scris articolul de mai jos... Nu am realizat atunci cât de actual o să ajungă în numai o lună de zile... Dacă schimbam locația și încă câteva detalii... ne aflăm chiar în mijlocul evenimentelor actuale. Trăim ultimele suspine ale acestei planete. Vino Doamne Isuse!

Toți oamenii își imaginează câteodată că vor descoperi din întâmplare o mare comoară... Pompeii și Herculane sunt astfel de comori... Au existat de 1000 de ani, până într-o zi când au dispărut. Iată povestea lor, cum au dispărut și cum au fost regăsite.

Cu 2000 de ani în urmă existau aceste două mari orașe înfloritoare, Herculane și Pompeii, din punct de vedere geografic așezate în apropierea Romei și la 10 mile de la baza Muntelui Vezuviu. Dar vulcanul Vezuviu nu mai fusese activ de peste 1000 de ani. De fapt nimenea nu mai știa că acesta era un vulcan. Apoi, la 24 august anul 79 A.D., vulcanul a erupt acoperind complet aceste două mari orașe sub lavă. Și astfel Pompeii și Herculane au dispărut.

Vulcanul Vezuviu a continuat să erupă sporadic de-a lungul sutelor de ani după aceea, și de fiecare dată încă un val de lavă s-a așezat peste ruinele celor două orașe. După 400 de ani, Imperiul Roman a căzut, și în negura istoriei au rămas doar legende despre cele două mari orașe. Cincisprezece secole aceste orașe au fost complet uitate și nimeni n-a deranjat acele meleaguri în căutarea lor. Povestea lor aproape s-a uitat. Apoi... dintr-odată

amănunte despre existența lor au început să-și facă apariția. În jurul anului 1594, un arhitect roman numit Domenico Fontana, săpa un canal ca să ducă apă la reședința unui om bogat când un lucrător a descoperit ruinele unei clădiri și câteva monede vechi. Dar nici atunci nu s-au continuat cercetările mai departe.

În 1707 o parte din Italia a trecut sub conducerea Austriei, și prințul Elboeuf care a auzit zvonuri că anumite comori au fost scoase din săpături prin acele locuri, a cumpărat în grabă o parcelă de pământ în vecinătatea imediată a Vezuviului. În următorii 30 de ani, a săpat gropi și tunele și a scos la lumină vase și statui și nenumărate bucăți de marmoră lustruită, din podeaua unui vechi teatru din Herculane, lucruri cu care și-a decorat vila lui.

Bine înțeles că s-a răspândit vestea și alți căutători de comori au venit să-și caute și ei norocul. Dar febra acestor căutări a sporit în 1748 când s-a descoperit primul schelet omenesc și monede de bronz și de argint. Următorii ani au fost ani bogați pentru vânătorii de artefacte. Dar numai în 1763 s-a descoperit o inscripție pe care scria: „Res publica Pompeianorum”, și orașul a fost identificat.

Au continuat săpăturile care au scos multe obiecte valoroase timp de 100 de ani, până când un alt conducător, regele Victor Emanuel al II-lea, a devenit interesat în protejarea și prezervarea acestor orașe distruse. În 1860 l-a pus pe arheologul Giuseppe Fiorelli

răspunzător cu excavațiile. De atunci și până în ziua de astăzi comorile Pompeiului au fost tratate cu grija și respectul care li se cuvine, și în schimb cercetările făcute au adus multă lumină și înțelegere a unor timpuri antice și a vieții de zi cu zi în acele vremuri.

În mod ironic, explozia Vezuviului s-a produs o zi după celebrarea numită „Volcanalia”, un festival în cinstea zeului Roman al focului vulcanic. Când Vezuviul a început să bulbucească și să scuipe cenușă, și să împingă afară din el râuri de lavă la 23 august 79 A.D., cei mai mulți din cei peste 20.000 de locuitori ai Pompeiului au părăsit orașul. În următoarele 12 ore, cenușa și funinginea a plouat peste oraș, acumulându-se la 6 inch pe oră. În jur de 2000 de oameni au rămas în oraș. Poate au refuzat să părăsească avuțiile lor, sau poate erau sclavi cărora li s-a ordonat să stea în urmă și să supravegheze proprietățile. În dimineața de 24 august vârful muntelui Vezuviu a explodat, și pentru populația rămasă în oraș a fost prea târziu ca să se mai poată salva.

În poziții diferite: târându-se, strângându-și în brațe pe cei iubiți, încercând să fugă, așa cum au fost în acel moment, așa au rămas acești oameni îngropați sub lava fierbinte care a păstrat perfect poziția lor în momentul morții. Când a venit ploaia, stratul de cenușă și lavă s-a cimentat acoperind corpurile lor preservând acele poziții pentru totdeauna. Apoi corpurile lor au putrezit și s-au decimat în timp. Când arheologul Fiorelli a găsit aceste cavități goale, unde cândva au fost aceste trupuri ale oamenilor din Pompei, a înțeles că pompând înăuntru lor ghips lichid care apoi să se solidifice, va putea să reproducă în mod perfect corpul care a ocupat cavitatea.

Un cerșetor cu o pereche nouă de pantofi a murit chiar la poarta orașului; probabil că numai ce furase încălțăminte de la vreun cadavru. Proprietarul unei case mari ascundea lucrurile de valoare în fântâna din curte

când a căzut înăuntru și a murit. Un câine era încă legat în lanț de un gard. O femeie avea un copilăș mic în brațe în timp ce două fetițe mici o țineau de poala rochiei. Un alt om trăgea o capră în afara orașului. 34 de oameni erau ascunși într-o pivniță unde se ținea vin, cu mâncare și bunătăți pe care n-au mai avut când să le mănânce. Un om care a căutat refugiu într-un copac și-a lăsat imaginea agățată de o creangă. O fată tânără strângea la piept o zeită de aur. Un bărbat culcat lângă o femeie însărcinată în luna a șaptea i-a acoperit acesteia fața cu roba lui în momentul morții. Un grup de preoți erau pregătiți să ia masa care consta din pește și ouă. Unul dintre preoți avea o secure în mână și fugea din cameră în cameră spărgând ușile cu securea încercând să fugă de lavă. A fost prins în fața ultimei uși care era prea groasă și n-a putut s-o spargă cu securea. Rămășițele unei femei lângă o cameră unde se ținea vinul. Acolo erau peste 100 de vase de argint și peste 1000 de monede de aur. Una dintre vasele de argint avea o inscripție care spunea: „Bucurați-vă de viață până o aveți, ca ziua de mâine este nesigură”.

Iată deci un întreg oraș înfloritor, plin de viață și activitate, exact la vârful prosperității lui, păstrat aproape perfect: ouă care nu s-au spart, pâinea încă în cuptor, monedele încă pe tarabă. Vase și sobe cu vase care încă aveau oasele câmii care se pregătea în ele. Prăvăliile încă având ceapă, fasole, măsline, nuci și smochine la vedere. O grămadă de oase de pește au fost găsite lângă o prăvălie care vindea pește. Un prânz de pâine, salată, plăcinte și fructe încă erau pe o masă. Funi și plase aparținând unor pescari necunoscuți, au fost toate păstrate. Până și paiele dintr-o cutie în care se transportau niște pahare de sticlă, până și ele au fost prezervate.

Suluri de papirus, făcute scrum dar încă se pot citi, spunându-ne de disertații în muzică și alte subiecte.

Urmare în pagina 14

VEȘTI DE PE OGORUL EVANGHELIEI

DOBROGEA

MĂCIN. Fr. Malacu Ionel care lucrează în bisericuța din Măcin, ne scrie că au 13 membri, 4 aparținători și 4 prieteni, și se necăjește că unii din prieteni pleacă în Spania după lucru, iar alții nu mai vin la Casa Domnului. Totuș se bucură că Doamna Lili, care a plecat cu soțul în Spania, s-a reîntors și acum vine împreună cu soțul la adunare. Mai au un prieten Teo la Văcăreni, căruia îi face vizite și acasă. Ei se roagă pentru lățirea Împărăției lui Dumnezeu și toți vestesc Evanghelia de la om la om și uneori sunt descurajați că nu văd imediat roade, dar caută să samene Cuvântul, sperând că va încolți și apoi va aduce roadă.

TUZLA. Fr. Vasile Munteanu în raportul său de activitate scrie că au 9 membri, 5 copii și 6 prieteni și continuă: „Cu ajutorul Domnului vă putem relata că lucrarea merge înainte. Continuarea cu grupul de credincioși din Tuzla a decurs mai anevoios decât planificasem, dar prin vizite la cei din grup și la prieteni mai vechi, precum și la alții mai noi pe care i-am vizitat împreună cu fr. Bujot, un frate din loc, am reușit să-i adunăm iarăși împreună. După multă rugăciune, acum avem întruniri în mod regulat . pentru serviciile de închinăciune. Mai sunt unele probleme, dar sperăm să le depășim. Stăm mai greu la factorul timp, fiindcă avem servicii și mai este și

*Botez în
Biserica
Baptistă din
Corbu, la 17
octombrie
2010*

locașul unde vrem să ne adunăm și care încă nu este gata. Poate cu ajutorul Domnului de sărbătoarea Paștelor să fim în noua amenajare a sălii de închinare. Clădirea în care se află auditoriul pentru închinăciune a fost închiriat de către Comunitatea Baptistă din Constanța unei organizații din Cernavodă, care se ocupă cu educarea copiilor cu probleme și cu cei de la orfelinat, căci noi nu am avut fonduri spre a o termina. Această organizație face acum renovările necesare. Vă mulțumim pentru rugăciunile înălțate, precum și pentru ajutorul oferit mie la cheltuielile de transport de la Constanța la Tuzla. Uneori duminică seara merg și la frații din localitatea Ovidiu”

ISTRIA, SĂCELE și CORBU, jud. Constanța. Fr. Daniel Topciu, păstorul acestor biserici, ne trimite un lung raport de activitatea desfășurată în aceste localități și de binecuvântările Domnului revărsate acolo. Dumnezeu nu binecuvintează lenea, ci hărnicia.

La Corbu au avut un botez cu 4 suflete întoarse din lume la Dumnezeu cel viu. Botezul a fost pe data de 17 oct.2010. (vezi foto) Acest botez a pricinuit o mare bucurie.

La Săcele, sat sărac, deși biserica e mică, ei au o lucrare bine dezvoltată cu copii. Au avut evanghelizări speciale pentru copii și Duhul Domnului a lucrat la inimile multora, care sunt deosebit de serioși și sensibili față de lucrarea Domnului. Au surori tinere care se ocupă și îi învață pe copii să cânte laudele Domnului. Unii din ei ajută la pregătirea unor servicii misionare în localitățile învecinate. Biserica dă copiilor săraci o mare atenție. Marea majoritate a copiilor sunt din familii de necredincioși. La studiile biblice cu copiii, ei folosesc un televizor prin care dau seriale din „Cartea Cărților”.

Grup de frați și surori din Săcele, județul Constanța

Copiii primesc cunoștințe biblice și se bucură nespuse. Lecțiile sunt foarte atractive. Uneori sunt peste 60 de copii. Pentru luna octombrie anul trecut, fratele a organizat un campionat sportiv la care au luat parte mai multe echipe și de necredincioși, dar s-a folosit să le vestească Evanghelia. Dumnezeu lucrează prin Duhul Sfânt și la inimile celor mari. Câteva persoane din lume au început să frecventeze serviciile de închinăciune, unele s-au predat Domnului. O familie era amăgită de vrăjmașul și era pe cale de divorț; în urma rugăciunilor au fost treziți de Duhul Domnului, s-au pocăit de toată vina lor, s-au împăcat și au venit înapoi cu toată inima, ca să-L asculte pe Domnul. A fost un eveniment deosebit în viața lor și a bisericii. Păstorul face vizite în familii de nepocăiți și unde găsește inimi deschise, doritoare de Dumnezeu și să cunoască adevărul, le notează și cu Biblia în mână încearcă să le deschidă ochii, ca să se întoarcă de pe calea păcatului la Dumnezeu.

La Istria se continuă cu lucrarea Evangheliei atât pentru adulți, cât și pentru copii. Satul fiind foarte sărac, și aici copiii primesc un mic dejun duminical la care vin 15-18 copii. Aici o familie Stoica dorește să cunoască pe Domnul și calea mântuirii, iar frații se roagă pentru ei și caută să-i ajute. De la Istria ei și-au extins lucrarea și la localitatea Nuntași, care e la 5 km. Lucrarea Evangheliei cere o muncă intensă, dar e cea mai bine răsplătită. Ferice de toți cei ce o fac cu tot devotamentul.

Fr. Daniel Topciu scrie Societății noastre Misionare: „Vă sunt deosebit de recunoscător...și mă rog ca El să mă ajute să fiu un slujitor umil al Mărețului Mântuitor”.

MEDGIDIA. Fr. Sali Sabri lucrează printre musulmanii turci. El organizează întâlniri cu familii de turci la domiciliul lui în cursul săptămânii, cărora vorbindu-le din Evanghelie, le predă ABC-ul vieții de credință în Domnul Isus într-un stil specific, adecvat condițiilor incomode rezultate din diferența de cultură și gradul de ostilitate al șefilor religioși musulmani din zonă. E încă la început, dar în câteva rânduri a avut de suferit în vestirea Evangheliei. El lucrează hotărât și înțelept, cu mare spirit de sacrificiu, ajutat de soția sa Luminița.

BASARABI. În biserica Baptistă Betania din această localitate slujește fr. Sorin Ghiță, tânăr absolvent al Institutului Baptist Oradea, Facultatea de Teologie Pastorală. Biserica nu are încă putere financiară și nu-l poate plăti decât cu 380 de lei, restul îl acoperă Societatea noastră misionară, ca să poată face lucrarea Domnului în această localitate.

MOLDOVA

DOROHOI și BOTOȘANI. Fr. Mirăuță Iosif ne mulțumește pentru ajutorul acordat și ne scrie: „Pe meleagurile noastre ne dăm silința să ducem vestea bună a Evangheliei și să-i chemăm pe copiii Domnului la

închinare, umblare și slujire pentru Domnul nostru. Noi, cu ajutorul Domnului am reușit să acoperim capela ce am construit-o într-o localitate vecină, la Arborea și acum ne rugăm ca Domnul să scoată multe suflete de aici care să-L slujească cu adevărat. Emanuel, Dumnezeu cu noi, ne motivează să trăim o viață de predare totală”.

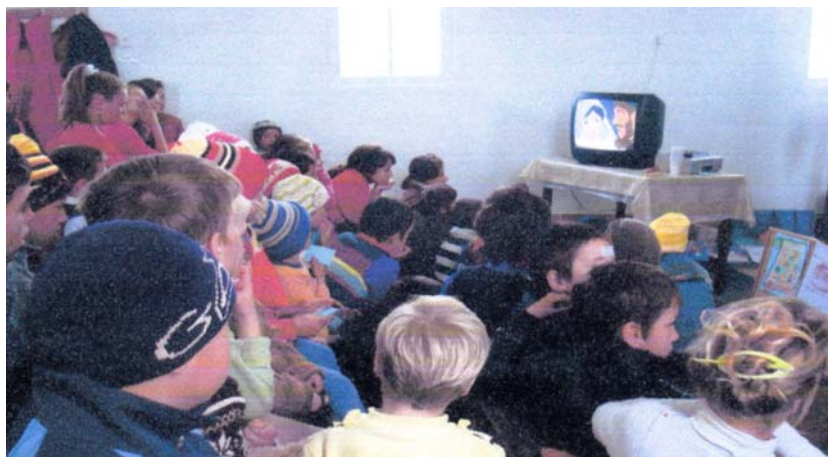
NEGREȘI-Vaslui. Aici lucrează cu Evanghelia fr. Marica Paul El, cu ajutorul Domnului, a plantat o biserică baptistă în localitatea Negrești.

BURHUȘI. Biserica din acest oraș are 24 membri și 10 copii. Fr. Cioanca Ioan, păstorul acestei biserici, pe data de 23 Febr. 2011 a luat parte la o conferință pastorală ținută de fr. Costea Baniamin. El a primit un nou elan în vestirea Cuvântului sfânt.

ILISEȘTI. Fr. Gh.Greciuc ne trimite o poză de la un botez despre care ne scrie: „Minunat lucrează Dumnezeu! Printre vizitele cele facem la cei nemântuiți spre a le duce vestea bună a mântuirii se afla și această persoană (candidatul de botez) un bărbat în vârstă de 58 de ani, care după ce ascultase zi și noapte citirea Scripturii pe un DVD, s-a predat Domnului cu toată casa lui. El a mărturisit: „Până ce am fost smerit prin suferință 14 ani, rătăceam, dar acum păzesc Cuvântul Tău”. În duminica de 27 febr, 2011 a fost botezat și are fața luminată. Acum cu toată casa e nelipsit de la Casa de Rugăciune. Domnul fie glorificat pentru lucrarea Sa din această localitate.

Prin harul Domnului, care a deschis inima conducerii școli și grădiniței din Ilisești, după un timp de post și rugăciune au dat permisiunea ca Evanghelia să fie vestită în școală, care este viz-a-viz de lotul nostru pe care îl avem pentru construirea unei case de rugăciune în Ilisești. Astfel miercuri 2 martie am vestit acolo Evanghelia și am rulat filmul „Viața lui Isus” pentru părinți și copii, 8 clase de la școală și 3 clase de la grădiniță. Am distribuit Noul Testament și diferite broșuri. Impactul a fost mare. Multă mulțumire din partea personalului și invitația să revenim în Săptămâna Patimilor, și să continuăm acest parteneriat de educație: Uși Deschise. Slăvit să fie Domnul pentru această lucrare cu copiii, cu părinții și cu cadrele didactice.

SOLCA. Fr. Greciuc ne scrie că ei au retipărit broșura „Marea amăgire cu formalismul religios”, care a fost răspândită la ei și a deschis ochii multora și au ieșit din întunericul spiritual trecând la cercetarea Scripturilor. În ce privește lucrarea misionară, ei au hotărât ca, dacă va voi Domnul, începând cu anul 2011 să ajute lucrarea de misiune astfel: o duminică pe lună să meargă cu fanfara la bisericile care sunt mai slabe și cu potențial de slujire mai mic. Ei doresc chiar să aibă un timp de evanghelizare în localitățile respective. Știm că fanfara are priză în popor, este iubită de oameni în România. Dorința aceasta de misiune înflăcărează biserica, deși bisericile mai mari și vechi au pierdut gustul de misiune. Fratele ne întreabă dacă noi am fi gata să sprijinim și o așa lucrare în ce privește numai cheltuielile de deplasare, căci biserica lor care e doar de 6 ani, nu poate face față la așa

Copiii urmăresc cu atenție un serial din „Cartea cărților” (la Săcele)

Evanghelizare pentru copii la Săcele

---

cheltuieli. Dar noi nu avem fonduri rezervă. Dacă unii frați sau biserici vor să-i ajute, să trimită cecul cu specificația: „Misiune Solca”

OLTENIA

TÂRGU JIU. Fr. Cornel Hudulin ne informează că anul 2010 a fost pentru ei anul aniversărilor. Cu mare bucurie au aniversat 10 ani de la inaugurarea locașului de închinăciune din Târgu Jiu. În luna Septembrie au avut inaugurarea clădirii bisericii din Sâmbotin. Este al cincilea locaș de închinăciune pe care Dumnezeu i-a ajutat să-l construiască. Sâmbotin este una din cele 8 biserici pe care le-a plantat în acești 20 de ani de slujire în

zona Olteniei. În acești 20 de ani au fost botezați în jur de 350 de suflete. Din cauza crizei economice mulți sunt plecați în alte orașe sau chiar în alte țări în căutarea de slujbe. La fel și sora Sanda Hudulin, soția fratelui Cornel, a fost implicată în lucrare cu conducerea corului și a surorilor. Toată slava fie a Domnului.

TRANSILVANIA

SURDUC. Fr. Peter Beniamin-Ștefan ne face cunoscut că lucrează de zor în cele 3 biserici: Surduc, Var și Domnin, iar din 15 Septembrie 2010 a început să predea religia în școli. Grupul școlar din Surduc cuprinde și satele din jur și sunt câteva sute de elevi. Înainte de Praznicul Nașterii Domnului, el a pregătit un număr de elevi cu care s-a dus și a colindat la casele profesorilor și a părinților necredincioși. A fost o ocazie bună de a purta Veste Bună. Fiind profesor, acum are acces mult mai ușor atât la școală cât și la părinții necredincioși ai copiilor. Slavă Domnului !

Continuare din pagina 8

Taverne, cofetării, locuri unde erau jocuri de noroc, un stadion cu peste 20.000 de locuri, teatre, băi publice, străzi cu sisteme de canalizare, și trotuare ridicate mai sus decât strada, case cu sistem de apă și canalizare, și mii de lucruri de artă. Obiecte de uz zilnic, cum ar fi sticlute de parfum, borcane de sticlă, ace de cusut, măhuri, tăvi de copt, prăjituri, și vase de bucatărie găsite în toate casele. S-au mai descoperit vase de flori, faianțe, mozaicuri, muralii pictate, statui de marmora, giuvaieruri de aur, lanterne de argint, amulete, icoane religioase, și mobilă din cea mai frumoasă.

Excavațiile în Pompei continuă și astăzi. Se presupune că doar o treime din oraș a fost descoperită până acum. Dar, Vezuviul continuă să... tușească; erupția cea mai recentă a fost cea din 1944. Va mai îngropa Pompeiul încă odată?

... Am găsit informațiile acestea despre Pompei ca fiind mai mult decât informații istorice, care să satisfacă doar o curiozitate. Dacă veți avea prilejul să vedeți unele dintre

mozaicurile sau picturile care au văzut lumina zilei până acum, veți înțelege că probabil între Sodoma și Gomora, și Pompei și Herculane, nu există mare diferență.

În ultima vreme auzim tot mai mult despre tot felul de calamități naturale care se întâmplă în întreaga lume. Ca și când natura însăși nu mai poate să suporte păcatul și se răzvrățește împotriva omenirii. Îmi amintesc că porțiunea aceea de plajă unde a avut loc acel tsunami uriaș acum câțiva ani, era socotită marketul cel mai cunoscut pentru cei care căutau relații păcătoase cu copii...

M-am cutremurat citind despre felul cum unii au murit protejându-și ce aveau mai prețios, argint, aur, sau pe cei dragi. Dacă o astfel de catastrofă s-ar întâmpla în acest moment cu tine, unde te-ar găsi, și ce ai încerca să salvezi? Mi-am pus și eu întrebarea și ți-o pun și ție. Unde te duci? Unde ai să alergi? Ai vreo speranță? Sau... tot ce ai este acum, și aici ? „...Pregătește-te să te întâlnești cu Dumnezeuul tău!” (Amos 4:12).

Rodica Boțan

Continuare din pagina 2 — Din lumea albinelor

pregătit, totul se oferă gratuit, pregătirile au atins punctul culminant. Slugile aleargă cu invitațiile pe întreg pământul. Dar nu vine nimenea, nu vin cei invitați, casa e aproape goală. S-au făcut și s-au îndeplinit pretențiile stăpânului, dar lipsesc mesenii. Ne uităm cu ochii lăncezi ca și Ieremia. E har peste har, îndurare peste îndurare, dar invitațiile sunt disprețuite, prietenii vechi și-au croit noi cărări în viață. Însuși Stăpânul universului a pregătit locul, îngerii au decorat palatul, cântările de slăvire sunt învățate, repetate, totul așteaptă să vină cei invitați. Până și tăcerea Stăpânului Creator e încă un har nemeritat, un har prelungit, încă un răgaz în care conform Evangheliei după Matei, cel ce a refuzat lucrarea poate să-și repare greșeala.

Ce am încercat să spun e prea puțin. Mântuitorul a spus mai profund, mai adânc, mai actual pentru noi: „Când va veni fiul Omului, va găsi El credință?”

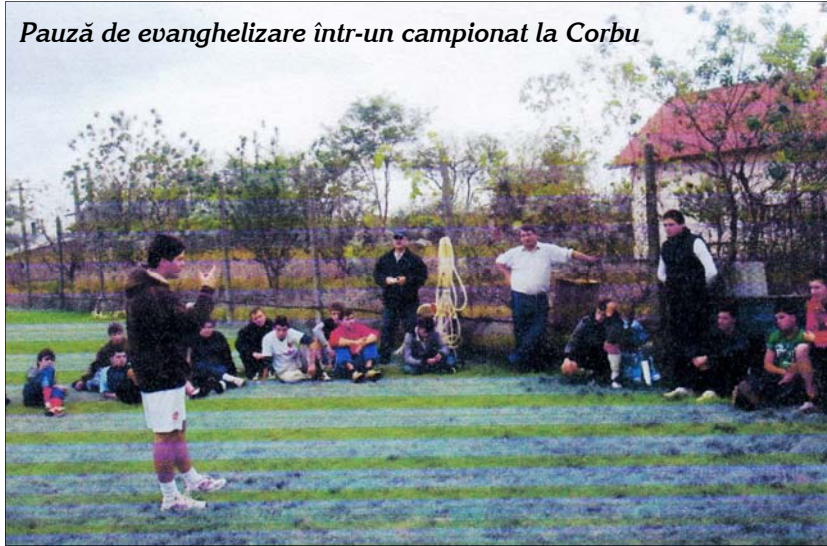
Dacă albinele și-au pierdut memoria nu știu, dar din cuvântul vieții știu că și dacă o mamă și-ar părăsi copilul iubit, promisiunea divină este că Dumnezeu nu ne poate părăsi. Nunta va avea loc cu siguranță, sala va fi plină până la refuz. Ești sigur de locul tău, al meu? Ai promis că vei lucra în Via Lui, ești în vie, sunt în vie? Unul din cei doi fii în Evanghelia după Matei a făcut voia tatălui, a lucrat via, a transpirat, a folosit timpul, energia, inteligența. În Evanghelia după Luca aflăm sosirea ultimului invitat, sosec porcarii, vin din depărtate țări. Vor umple casa, va începe nunta. Momentul e critic, e neștiut. Nu se mai cer merite, nu mai sunt nici invitații, se strigă după milă. Se formulează cereri umiltoare. Recunoașterea nevredniciei umple aerul. Fiul se întoarce acasă. Cel de la porci intră legal în împărăție, ia haina alba, ia inelul, ocupă locul celor invitați.

Iubitul meu suflet, dacă ai fost un asistent la organizarea Împărăției, dacă ai cântat în corul împărătesc e lucru frumos, dar lucrul în Împărăție se primește prin smerenie. Recunosc multe talente și mulți mai talentați ca mine, și stimez osteneala și modul cum gândesc și lucrează aceștia. Cât despre mine, eu merg în rândul porcarilor. Valurile mărilor mugesc îngrozitor, oamenii își dau duhul, se aude țipătul. Tulburările sunt tot mai mari, mai profunde. Închei nu cu ce spun eu ci cu ce spune Domnul. „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie” (Luca 21:25-28).

Doresc aceste gânduri să trezească măcar un stupar amator la realitatea trăirii și intrării în Țara promisă.

Stuparul

Pauză de evanghelizare într-un campionat la Corbu

Ziua Mulțumirii la Săcele

România pentru Hristos

„Cât este ziua, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze” (Ioan 9:4).

Rugați-vă și pentru noi. Căutați Împărăția cerurilor. Și orice donație pentru lucrarea misionară din România, se poate trimite pe adresa:

Romania for Christ, P.O. Box 2329, Pleasant Hill, CA 94523.